שירי לנו משיר ציון

ציון ציון

בְּנֵי אָסָף

ליברעטטא

- פון -

פאלעסטינא=אווענט

כ״ט כסלו ה׳ חנוכה תרע״ט

ווילנה

דרוקעריי נ. ראָזענטאַל ווילנא, גרויס סטעפן גאס 14.

שירו לנו משיר ציון

בני אסף

ליברעטטא

- פון -

פאלעסטינא-אוונט

יום ג׳ ה׳ חנוכה כ״ט כסלו תרע״ט.

ווילנה

פערלאג „בני אסף״.

נֵס צִיּוֹנָה.

שְׂאוּ צִיּוֹנָה נֵס וְדֶגֶל,
דֶּגֶל מַחֲנֵה יְהוּדָה —
מִי בָּרֶכֶב, מִי בָּרֶגֶל
נֵעָשׂ נָא לַאֲגֻדָּה.
יַחַד נֵלְכָה נָא נָשׁוּבָה
אַרְצָה אֲבוֹתֵינוּ,
אֶל אַרְצֵנוּ הָאֲהוּבָה
עֶרֶשׂ יַלְדוּתֵנוּ.

שׁוּבוּ שׁוּבוּ מִמֶּרְחַקִּים
אַרְצָה, אֶרֶץ אָבוֹת;
נוּסוּ, נוּסוּ מִמַּעֲמַקִּים
בְּעֶזְרַת שׁוֹכֵן עֲרָבוֹת.
אָז עַם נִהְיֶה כְּמוֹ הָיִינוּ,
מֶנּוּ יָתֵד פִּנָּה;
אָז אַךְ שְׂחוֹק יִמָּלֵא פִּינוּ
וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה.

רוּחַ יוֹאָב תִּלְבָּשֵׁנוּ,
רוּחַ גְבוּרַת צִדְקָה —
בְּעַד עַמֵּנוּ, בְּעַד אַרְצֵנוּ
חִזְקוּ וְנִתְחַזֵּקָה.
אַל נָא יָבֹא מֹרֶךְ בָּנוּ
מִפְּנֵי חֶרֶב יוֹנָה —
נִקַּח לָנוּ מַה שֶּׁלָּנוּ,
נִשָּׂא נֵס צִיּוֹנָה!

הַנֵּרוֹת הַלָּלוּ.

א.

יחיד

עֲלִיזִים רוֹקְדִים אַתֶּם יוֹקְדִים זֶה מִיָּמִים רַבִּים
קִרְצוּ קִרְצוּ לִי בְּאֶשְׁכֶם נֵרוֹת הַמַּכַּבִּים

מקהלה:

כֹּחַ טָמִיר בָּכֶם שַׂגִּיא אוֹצָר רָזֵי רָזִים
שְׁכִינַת יָהּ עֲלֵיכֶם שׁוֹרָה נֵרוֹתַי הָרָזִים

ב.

קִרְצוּ קִרְצוּ לִי בְּאֶשְׁכֶם הַכֵּהָה הַקְּסוּמָה
מֵבִין אֲנִי אֶת קְרִיצַתְכֶם וְשִׂחַתְכֶם הַקְּדוּמָה
כח טמיר וכו'

שִׂיחוּ סַפְּרוּ לִי הַקּוֹרוֹת הוֹי מַה רַבּוּ רַבּוּ
שִׂיחוּ סַפְּרוּ לִי מֵעֲבָרַי גַּם עֲתִידַי נִבָּאוּ
כח טמיר וכו'

הַתִּקְוָה.

א.

כָּל עוֹד בַּלֵּבָב פְּנִימָה
נֶפֶשׁ יְהוּדִי הוֹמִיָּה,
וּלְפַאֲתֵי מִזְרָח קָדִימָה
עַיִן לְצִיּוֹן צוֹפִיָּה.

עוֹד לֹא אָבְדָה תִקְוָתֵנוּ
הַתִּקְוָה הַנּוֹשָׁנָה:
לָשׁוּב לְאֶרֶץ אֲבוֹתֵינוּ
לְעִיר בָּהּ דָּוִד חָנָה.

ב.

כָּל־עוֹד דְּמָעוֹת מֵעֵינֵינוּ
יִזְּלוּ כְּגֶשֶׁם נְדָבוֹת,
וּרְבָבוֹת מִבְּנֵי עַמֵּנוּ
עוֹד הוֹלְכִים עַל קִבְרֵי אָבוֹת

עוד לא אבדה...

ג.

כָּל־עוֹד מֵי הַיַּרְדֵּן בְּגָאוֹן
מְלֹא גְּדוֹתָיו יִזּוֹלוּ,
וּלְיָם כִּנֶּרֶת בְּשָׁאוֹן

עוד לא אבדה..

ד.

שִׁמְעוּ אַחַי בְּאַרְצוֹת נוּדִי
אֶת קוֹל אַחַד חוֹזֵינוּ:
„כִּי רַק עִם אַחֲרוֹן הַיְּהוּדִי
גַּם אַחֲרִית תִּקְוָתֵנוּ!...

עוד לא אבדה...

די חנוכה־ליכט.

יחיד.

א איהר קליינע ליכטעלעך

איהר דערציילט געשיכטעלעך,

מעשה׳לעך אהן צאָל;

מקהלה.

איהר דערציילט פון בלוטיגקייט,

בריה׳שאַפט און מוטיגקייט,

וואונדער פון אַמאָל.

חיד.

ווען איך זעה אייך שמינקלענדיג,

קומט אַ חלום פינקלענדיג;

רעדט איין אַלטער טרוים;

מקהלה.

יוד דו האָכט געקריעגט אַמאָל,

יוד דו האסט געזיעגט אמאָל

גאָט, דאס גלויבט זיך קוים!...

יחיד.

ס׳איז ביי דיר אַ טאלק געווען,

ביזט אַמאָל אַ פאָלק געווען,

האסט אַמאָל רעגיערט;

מקהלה.

האָסט אַמאָל אַ לאַנד געהאַט

האָסט אַמאָל אַ האַנד געהאַט!

אַך ווי טיף דאָס ריהרט!

יחיד.

אַ איהר קליינע ליכטעלעך

אייערע געשיכטעלעך

וועקען אויף מיין פיין;

מקהלה.

טיעף אין הארץ בּעוועקט עס זיך,

און מיט טרעהרען פרעגט עס זיך,

וואָס וועט ווייטער זיין?

אראטאריע פון „מכבים".

מוזיק הענדעל.

רעציטאטיוו:

אַל נָא יָמוּת עוֹד בִּטְחוֹנְכֶם
שֶׁיָּצַק אֵשׁ גְּבוּרָה בְּלִבּוֹתֵיכֶם
מֵאַהֲבָה יוֹכִיחַ אֵל
כִּי רוּם יָרוּם הַלֵּב אֵלָיו.

וְחֵן וְחֶסֶד תְּהֵא קִנְאָתוֹ

אריע:

בְּפוֹעַל פֶּלֶא יוֹשַׁע אֵל לְמוֹשָׁעוֹת
וּבְרֹגֶז קוֹל רַעַם יָגֵן עַל עַמּוֹ.

עַם עוֹלָם.

פון מ. צ. מנה. מוזיק: א. מ. בערנשטיין.

מַה נִשְׁמַע לִרְגָעִים
קוֹל מִכָּל אֲפָסִים
כִּי אָבַל, נָבַל עַמֵּנוּ
עָצְמָתֵנוּ פַּסָּה
כָּל רוּחַ נָמַסָּה
אֵין עוֹד חַיִּים בִּלְבָבֵנוּ
הוֹי שׂוֹנְאֵינוּ הַסּוּ
הָסִיר אֵיבָה נַסּוּ
אָז תִּפָּקַחְנָה עֵינֵיכֶם
אָז תִּרְאוּ תָּבִינוּ
תַּשְׂכִּילוּ תַּאֲמִינוּ
כִּי רִיק וָתֹהוּ נִסְכֵּיכֶם

לֹא יִירָא כָּל רֶצַח
לֹא יוּכַל לָנֶצַח
עַם מוֹצִיא רַב אַנְשֵׁי רוּחַ
הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּים
וּמְשׁוֹרְרִים וּנְבִיאִים
חוֹרְתֵי אִמְרֵי אֵל עַל לוּחַ
הֵם כִּשְׁנֵי הַמְּאוֹרוֹת
עַד קֵץ כָּל הַדּוֹרוֹת
יָאִירוּ אֶל יוֹשְׁבֵי חָלֶד
כִּי רָמוּ נִפְלָאוּ
לָכֵן לֹא יִגָּעוּ
וּבָם יֶהְגֶּה שָׁב גַּם יָלֶד

די נאכט.

פון ש. אנ—סקי; מוזיק: סאמאנסקי.

די לופט איז קלאָר, דער הימעל ריין
די נאַכט איז שטיל און פול מיט חן
די שטערען פינקלען, גרויס און קליין
דער וועג ווייזט אויס ווי מירמעל־שטיין
אָ שטאַרקער גאָט, דיין וועלט איז שיין
ווי אַ בריליאַנט אין קייזערס קרוין
און איך, דיין זון, ווי פון אַ שטיין
בין אָרום און עלענד, אָרום אַליין.

חוּשׁוּ אַחִים חוּשׁוּ!

מקהלה:

חוּשׁוּ אַחִים חוּשׁוּ;
נָרִימָה פְּעָמֵינוּ,
טוּשׁוּ אַחִים טוּשׁוּ
לְאֶרֶץ הוֹרָתֵנוּ!

אַל נָא פִּתְאֹם תִּתְלוֹצָצוּ
אַל נָא בָּנִים שׁוֹכְחֵי אֵם
פֶּן בָּכֶם אוֹי יִפְרְצוּ
צוֹרְרֵינוּ צוֹרְרֵי שֵׁם

חושו אחים ...

יחיד:

לֹא לָנוּ הַמְּנוּחָה,
לֹא לָנוּ הַמַּרְגּוֹעַ
בְּאֶרֶץ הַקְּרוּחָה
מִשִּׁלְטוֹן הָאֶזְרוֹעַ.

חושו אחים ...

אִמִּי כִּי מַפְצֶרֶת
אָנָּא בְּנִי אַל תַּשְׁלִיכֵנִי
בִּלְתְּךָ אֲנִי אויה נִשְׁאֶרֶת
אֻמְלָלָה מִי יְתַמְכֵנִי.

חושו אחים ...

רֵעַי כִּי יְהָתֵלוּ
מַה לְּךָ אֶרֶץ מוֹרָשָׁה
שָׁם אִיִּים יְיֵלִילוּ
תּוּר לְךָ אֶרֶץ חֲדָשָׁה.

חושו אחים ...

אַל נָא אִמִּי הַיְקָרָה
אַל נָא כִּי תִּפְצוֹרִי
אֵל יַחֲלִיצֵךְ מִכָּל צָרָה
אוֹתִי נָא כַּל תַּעֲצוֹרִי.

חושו אחים ...

שְׂאוּ נֵס צִיּוֹנָה
אֶל עִירֵנוּ הַחֲמוּדָה
כִּי עַל כַּנְפֵי יוֹנָה
נַעֲלֶה הָרֵי יְהוּדָה.

חושו אחים ...

הַשְׁבוּעָה.

נִשְׁבַּעְנוּ, נִשְׁבַּעְנוּ, נִשְׁבַּעְנוּ!

א. יָדֵינוּ מִזְרָחָה נָרִים וְנִשְׁבָּעָה
בְּדֶגֶל צִיּוֹן וְאֶרֶץ הָעָם
בְּכָל מַשְׂאַת נַפְשֵׁנוּ הָאַדִּירָה וְנָאוָה
בְּחַרְבֵּנוּ הַשְּׁבוּרָה וּרְוָיָה מִדַּם

ב. בְּתוֹלְדַת עַמֵּנוּ שֶׁהִנָּה נִכְתָּבָה
בְּדִמְעוֹת עֵינֵינוּ וּבְשֶׁטֶף שֶׁל דָּם
בְּכֹל נִשְׁבַּע כִּי אָהֹב נֶאֱהָבָה
וּבְאֹמֶץ נִלָּחֵם בְּעַד חֵרוּת הָעָם.

ג. נִשְׁבַּעְנוּ לְנַתֵּק כַּבְלֵי נְחֻשְׁתֵּנוּ
שֶׁאָסַר יָדֵינוּ וּפָצַע הָעָר
לְפָרֵק מֵעָלֵינוּ אֶת עֹל לוֹחֲצֵינוּ
לַעֲזוֹב גָּלוּתֵנוּ – הַבּוֹר – הַצָּר

ד. שְׁבוּעַת אַהֲבָה וְאֵמוּן פֹּה נִשְׁבַּע
שֶׁלֹּא נַשְׁלִיכָה הַחֶרֶב מִיָּד
עֲדֵי אֲשֶׁר נִמְצָא לְעַמֵּנוּ מַרְגּוֹעַ
וּבְאַרְצֵנוּ חָפְשִׁי הוּא יִחְיֶה לְבָד.

נִשְׁבַּעְנוּ, נִשְׁבַּעְנוּ, נִשְׁבַּעְנוּ!

אראטאריע פון „מכבים".

מוזיק: הענדעל.

רעציטאַטיוו:

הַרְפּוּ! אֱלוֹהַּ עִמָּכֶם, אִם בּוֹ אַתֶּם בּוֹטְחִים בְּכָל לֵבָב

יִתֵּן לָכֶם יֶשַׁע.

בְּיָדְךָ, יְהוּדָה, הַחֶרֶב וְהַמִּקְדָּשׁ, הֵיכַל אֱלוֹהַּ בְּשִׁקּוּצֵי נֵכָר

חֻלָּל וּבְתוֹעֵבוֹת נִטְמָא

אֵיךְ יוּכַל אֵל תֵּת לָנוּ יֶשַׁע וְתוֹעֵבוֹת כָּאֵלֶּה מַחְשִׁים נִרְאֶה.

אַריע:

בְּלֵב סָמוּךְ וּבָטוּחַ אֲנַחְנוּ מוּכָנִים לַקְּרָב וְלֹא נִירָא חֲמַת

בְּלִיַּעַל כִּי לַה׳ הַמִּלְחָמָה.

פון דער אראטאריע „אליהו הנביא".

מוזיק מענדעלסאָן.

רעציטאטיוו:

וְהוּא הָלַךְ בַּמִּדְבָּר דֶּרֶךְ יוֹם.

וַיָּבֹא וַיֵּשֶׁב תַּחַת רוֹתֶם אַחַת

וַיִּשְׁאַל אֶת נַפְשׁוֹ לָמוּת

אריע:

רַב לִי רָב, אַתָּה אֲדוֹנִי, קַח אֶת נַפְשִׁי

כִּי לֹא טוֹב אָנֹכִי מֵאֲבוֹתָי

אֵין לִי חֵפֶץ בַּחַיִּים, כִּי כָּל יָמַי כַּעַס וּמַכְאוֹבִים

קַנֹּא קִנֵּאתִי לַאֲדוֹנָי אֱלֹהֵי צְבָאוֹת

כִּי עָזְבוּ אֶת בְּרִיתְךָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

אֶת מִזְבְּחוֹתֶךָ הָרָסוּ וְאֶת נְבִיאֶךָ הָרְגוּ בֶּחָרֶב.

נוּמָה פֶּרַח.

פון א. ליפשיץ. מוזיק: ברנשטיין.

נוּמָה פֶּרַח בְּנִי מַחְמַדִּי, עַרְשְׂךָ כִּי אָנִיעַ
מֵחַיֶּיךָ הָעֲתִידִים שִׂיחוֹת לְךָ אַבִּיעַ
רֵאשִׁית אַגִּיד לְךָ מַחְמַדִּי, עִבְרִי כִּי הִנְּךָ
שִׁמְךָ יָעִיד בְּךָ יִשְׂרָאֵל, גֶּזַע מַחְצַבְתֶּךָ

בָּאֲנָשִׁים עֵת תֵּצֵאָה, לֹא מִבְּנֵי עַמֵּנוּ.
אַל תִּכָּלֵם אִם לַחֲרָפוֹת שִׁמְךָ אָז יִתְּנוּ
מִגִּדּוּפֵי הַגְּאֵיוֹנִים אָנָּא אַל תֵּחַתָּה
זֶרַע קֹדֶשׁ בֶּן עַם־עוֹלָם הַגֵּד לָמוֹ אָתָּה

בֶּן עַם מְרֻדָּף בִּלְתִּי חָשָׁךְ אֻמְלָל אֵין כָּמוֹהוּ.
זֹאת תִּפְאַרְתּוֹ כִּי עוֹד קַיָּם חַי הִנֵּהוּ
אַל תִּוָּאֵשׁ בְּנִי מַחְמַדִּי, אִם עַמְּךָ בַּגּוֹלָה
אִם עֲרָפֶל כִּסָּה שָׁמָיו, חֹשֶׁךְ לוֹ וַאֲפֵלָה

אֵל בָּרוּךְ.

אֵל בָּרוּךְ גְּדוֹל דֵּעָה, הֵכִין וּפָעַל זָהֳרֵי חַמָּה,
טוֹב יָצַר כָּבוֹד לִשְׁמוֹ.
מְאוֹרוֹת נָתַן סְבִיבוֹת עֻזּוֹ
פִּנּוֹת צְבָאָיו קְדוֹשִׁים רוֹמְמֵי שַׁדַּי.
תָּמִיד מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל וּקְדֻשָּׁתוֹ:
תִּתְבָּרַךְ ה׳ אֱלֹהֵינוּ עַל שֶׁבַח מַעֲשֵׂי יָדֶיךָ
וְעַל מְאוֹרֵי אוֹר שֶׁעָשִׂיתָ יְפָאֲרוּךָ סֶּלָה.

